

Yhdistyneet Kansakunnat YK

YK:n entinen pääsihteeri Kofi Annan totesi Suomen Kuvalehden haastattelussa maaliskuussa 2013, että maailma ei voi puuttua jokaiseen kriisiin. Haastattelua edeltänyt artikkeli kertoi Syyrian sodasta, jossa neljän ensimmäisen vuoden aikana oli kuollut yli **200 000 ihmistä**, yli **seitsemän miljoonaa** oli menettänyt kotinsa ja miljoonia syyrialaisia eli pakolaisina. Yli miljoona oli haavoittunut.

Onko todella niin, että maailma ei voi – tai ei halua – puuttua jokaiseen kriisiin? Onko hyväksyttävää, että annamme satojentuhansien ihmisten kuolla täysin turhaan?

Herää väistämättä kysymys: jos kaikkialle ei voida mennä, millä perusteilla YK valitsee apukohteensa? **Painavatko suurvaltojen intressit, politiikka, öljy ja muut raaka-aineet vaa’assa enemmän kuin ihmishenget?**

Mikrotasolla tilanne vastaa sitä, että poliisi vastaisi hätäpuhelimeen soittavalle: *”Valitettavasti emme voi auttaa kaikkia. Hoitakaa asia itse.”* – vaikka torilla riehuisi kirveen kanssa mielipuoli.

Jos se tapahtuisi Suomessa

Kuvittele seuraava uutislähetys:

BBC raportoi Tuusulan tieltä suomalaisista pakolaisista, jotka pakenevat henkensä kaupalla kovassa pakkasessa. Jotkut työntävät polkupyöriä, toiset vetävät ahkioita, joissa on heidän mummo ja vähäinen omaisuutensa. Osa hiihtää, mutta suurin osa kävelee. Autoja ei ole, koska polttoainetta ei saa mistään.

Ihmiset kantavat lapsiaan ja tukevat vanhuksia. He ovat kulkeneet yli 25 asteen pakkasessa jo useita kymmeniä kilometrejä ilman ruokaa tai taukoa. Horisontissa näkyvät savupatsaat kertovat poltetuista kylistä. Viimeisimpien tietojen mukaan Järvenpää on tuhottu kivijalkaa myöten.

Seuraamme perhettä, joka joutuu jättämään isovanhempansa istumaan kannon nokkaan varman kuoleman odotukseen, jotta muu perhe voisi yrittää ehtiä turvaan Helsinki-Vantaan lentokentälle. Mahdollisuudet ovat silti olemattomat. Suomen armeija taistelee muualla, eikä apua ole tulossa.

Ulkomaiset sissijoukot ovat viiden kilometrin päässä. He etenevät nopeasti autoilla. He tappavat, kiduttavat ja raiskaavat – myös lapsia. Kun he saavuttavat pakolaiset, ihmiset pakenevat metsään, jossa heitä metsästetään kuin eläimiä.

Me joudumme keskeyttämään lähetyksen turvallisuussyistä. Autossamme ei ole enää tilaa. Nämä ovat todennäköisesti viimeiset elävät kuvat näistä perheistä.

Nyt takaisin Lontooseen ja päivän säähän. Tulossa kuulemma kaunis talvipäivä – täydellinen piknikille.

Jos tämä olisi sinun kohtalosi, etkö toivoisi, että maailma tulisi apuun? Etkö toivoisi, että sadat miljoonat ihmiset, jotka seuraavat kärsimystäsi suorana lähetyksenä, painostaisivat omia päättäjiään edes sähköpostilla lopettamaan tämän järjettömyyden?

Samaa perhettä

Olemme kaikki osa samaa ihmisperhettä. Ihmiset, joita juuri nyt kidutetaan, raiskataan ja tapetaan eri puolilla maailmaa, ovat meidän veljiämme ja sisariamme. Emme voi tällä vuosituhanella enää hyväksyä raakaa väkivaltaa, joka on täysin ihmisyyden perusarvojen yläpuolella.

Onko todella inhimillistä antaa miljoonien kärsiä muutaman sotahullun johtajan takia? Ja tarkoitan myös lännen johtajia, jotka aloittavat sotia, vain jotta saavat maan mineraalit ja öljyt, sekä aseita kaupan.

Syy löytyy kyvyttömistä ja välinpitämättömistä johtajista. Jos sinä olisit suurvallan presidentti, etkö tekisi kaikkiesi tämän lopettamiseksi? Nykyiset johtajamme eivät tee niin. He eivät yksinkertaisesti välitä.

Globaali väkivalta on kallista

Taloussanomien raportoi kesällä 2015, että Institute for Economics and Peace -järjestön mukaan väkivallan vaikutus maailmantalouteen oli **14 300 miljardia dollaria vuodessa**.

Se vastaa **13,4 prosenttia maailman BKT:sta** – yhtä paljon kuin Brasilian, Kanadan, Ranskan, Saksan, Espanjan ja Iso-Britannian taloudet yhteensä.

Väkivallan taloudellinen vaikutus on kasvanut vuodesta 2008 yli 15 prosenttia. Laskelmiin sisältyvät sodat, murhat, sisäinen turvallisuus, seksuaalirikokset ja niiden seuraukset.

Suomen BKT oli vuonna 2013 noin **263 miljardia euroa**. Maailman väkivallan vuosikustannukset vastaavat **54-kertaista Suomen BKT:tä**.

Jos tästä summasta käytettäisiin edes murto-osa ihmiskunnan hyväksi, voisimme taata kaikille ruokaa, kodin ja peruselämän. Voisimme parantaa sairauksia, poistaa äärimmäisen köyhyyden ja luoda todellisen globaalin hyvinvoinnin.

Mutta tärkeintä ei ole raha. Suurin hyöty syntyisi siitä, että väkivalta vähenisi ja ihmiset alkaisivat kohdella toisiaan kuin perheenjäseniä. Siitä seuraisi hyvinvointia ja menestystä, jota mikään rahasumma ei yksin pysty luomaan.

Paperitiikeri

YK on tehnyt paljon hyvää, mutta liian usein se on osoittautunut pelkäksi paperitiikeriksi. Omien sisäisten valtataistelujensa sekä yksittäisten valtioiden avoimen/veto-oikeuden ja piilevän sabotoinnin vuoksi se ei ole kyennyt hoitamaan perustehtäväänsä. Miljoonia ihmisiä on kuollut ja kärsinyt sillä aikaa, kun YK:ssa valtiot vääntävät kättä keskenään. Syyria on tästä yksi räikeimmistä esimerkeistä.

Venäjä ja Kiina vastustivat länsimaiden suunnitelmia tukea Syyrian oppositiota. Tuhannet – lopulta sadattuhannet – syyrialaiset kuolivat, mutta se jäi toissijaiseksi asiaksi, kun kyse oli suurvaltojen välisestä valtapelistä. Ihmishenget jäivät geopolittisten intressien jalkoihin.

YK maailman poliisina

YK:n valtaa pitäisi nimenomaan kasvattaa. Sen tulisi toimia koko maapallon poliisina – poliittisesti neutraalina toimijana, joka puuttuu konflikteihin ajoissa, ennen kuin ne paisuvat hallitsemattomiksi.

YK:lla pitäisi olla valta ja vastuu tarttua jokaiseen konfliktiin maapallolla. Jos yksityinen henkilö ampuu parvekkeeltaan sivullisia tai jos vanhemmat pahoinpitelevät lapsiaan, poliisi puuttuu tilanteeseen välittömästi. Miksi valtionjohto, uskonnolliset johtajat, vapaustaistelijat tai armeijat saisivat loukata kansalaisten perusoikeuksia ilman välitöntä seurausta?

YK:lla tulisi olla vastaava, maailmanlaajuinen toimivalta. Jos kansan perusoikeuksia rikotaan, YK:n pitäisi astua välittömästi väliin ja rauhoittaa tilanne – tarvittaessa voimakeinoin.

YK:n oma sotilaallinen voima

Perusidea on, että jos joku maa hyökkää toiseen maahan tai vapaustaistelijä tekee väkivaltaisen vallankaappauksen, niin silloin YK kokoontuu, ja selvittää mitä on tapahtumassa, ja selvittävät kuka on syyllinen.

Kun syyllisyys on selvitetty, **YK ja kaikki YK:ssa olevat valtio ovat silloin sodassa tätä syylistä vastaan**. Ja he joutuvat tekemään välittömiä pakotteita ja tukemaan YK:ta jopa sotimaan tätä syylisvaltiota vastaan.

Miten mikään valtio selviäisi, jos se on sodassa kaikkia muita maapallon valtioita vastaan!

YK:lla voisi olla käytössään jäsenvaltioiden puolustusvoimista koottu, tilanteen mukaan muodostettava armeija. Sotilaallinen voima vuokrattaisiin YK:n käyttöön, ja YK maksaisi operaatioiden kustannukset. Näin kaikki jäsenvaltiot osallistuisivat taloudellisesti konfliktien ratkaisemiseen.

Nykyisin Yhdysvallat ja muutamat länsimaat maksavat suurimman osan maailman kriisien hoitamisesta, kun taas esimerkiksi Kiina ja Venäjä seuraavat sivusta ja vahvistavat omaa talouttaan, koska niiden ei tarvitse käyttää varoja sotilaallisiin operaatioihin.

Kun kaikki maksavat ja kaikki äänestävät YK:ssa sotilaallisista toimista, yksikään valtio ei voi aloittaa sotaa omin päin. Turhat sodat jäisivät käymättä, ja rauhalle syntyisi todellinen mahdollisuus.

Kuka antaa johtajille oikeuden sortaa?

Miksi annamme tyranneille mahdollisuuden riistää, nälännyttää ja tappaa kansalaisiaan ilman pelkoa vastuuseen joutumisesta? Jos kansalaisilla ei ole oikeutta vahingoittaa toisiaan – saati maan johtoa – miksi maan johto saa vahingoittaa kansalaisiaan? Missä on se laki, joka antaa tähän oikeuden?

Suojeluvastuu

YK:ssa on jo tällainen laki, mutta sitä ei enää noudateta. Vuonna 2005 YK:n yleiskokous hyväksyi yksimielisesti suojeluvastuun periaatteen (Responsibility to Protect, R2P). Päätös velvoittaa kansainvälisen yhteisön puuttumaan tilanteisiin, joissa valtio ei suojele kansalaisiaan tai itse syyllistyy ihmisoikeusrikkomuksiin.

Päätettiin, että YK:n ensisijainen tehtävä on suojella kansalaisia – ei hallituksia.

Suojeluvastuuta sovellettiin ensimmäisen kerran Libyassa. Myös Venäjä ja Kiina tukivat päätöstä, mutta jälkikäteen ne väittivät periaatetta käytetyn väärin, koska Libyan hallitus kaadettiin. On totta, ettei hallitusten kaataminen saa olla itsetarkoitus. Mutta jos maan johto järjestelmällisesti rikkoo ihmisoikeuksia, sen vaihtamista tuskin voidaan välttää. Se on välttämätön paha.

Kofi Annanin mukaan YK:n rauhanturvajoukot joutuvat liian usein seuraamaan sivusta, kun kansaa raiskataan ja tapetaan. Tämä johtuu osittain siitä, että YK:n operaatioihin osallistuvat maat eivät hyväksy tappioita. Jo muutaman kaatuneen jälkeen joukot halutaan vetää pois.

Annan muistutti, ettei YK ole pasifistinen järjestö. On tilanteita, joissa voimankäyttö on perusteltua ja välttämätöntä.

Sanktiot oikein käytettynä

Jos jossain maassa ilmenee merkkejä vakavista ihmisoikeusloukkauksista, YK:n on puututtava tilanteeseen välittömästi diplomaattisesti. On tehtävä selväksi, että rikkomuksiin vastataan pakolla.

Sanktioiden ei tule kohdistua kansaan, vaan suoraan vallanpitäjiin ja valtiorakenteisiin. Jos sanktioita käytetään, niiden on oltava heti niin kovia, että maa joutuu nopeasti polvilleen. Yksi tehokkaimmista keinoista on kansainvälisen rahaliikenteen pysäyttäminen. Yksikään valtio ei kestä sitä pitkään.

Tämä toki vaikuttaisi myös muiden maiden yrityksiin ja pankkeihin. Mutta maapallon rauhaa ja ihmisoikeuksia ei voida alistaa kansainvälisten yritysten voitontavoittelulle. Yritykset ottavat tietoisesti riskin käydessään kauppaa epävakaiden maiden ja tyranniin kanssa.

EU:n talouskomissaarit ja pankkiirit varoittavat usein pakotteiden talousvaikutuksista. Mutta he eivät ole huolissaan sinun taloudestasi – vaan omastaan. Jos he saisivat päättää, päätökset tehtäisiin pankkien, ei ihmisten edun mukaan.

Paheksunnalla on voimaa

Monet maat saadaan ruotuun yleisellä paheksunnalla. Kuluttajaboikotit, matkailun lopettaminen ja tuotteiden välttely toimivat tehokkaasti. Hikipajatuotanto on vähentynyt juuri siksi, että kuluttajat eivät enää hyväksy lapsityövoimaa ja orjapalkkoja.

Kun paine kasvaa tarpeeksi suureksi, isotkin yritykset joutuvat muuttamaan toimintatapojaan. Paheksunnassa on todellista voimaa – enemmän kuin usein ymmärretään.

Sisällissodat

Kaikki sisällissodat pitäisi saada päättymään. Esimerkiksi Filippiineillä jo yli 40 vuotta jatkunut sota voitaisiin lopettaa nopeasti, jos maan johto oikeasti haluaisi. Filippiinit on erittäin korruptoitunut maa, ja jatkuvan sodan ansiosta monet poliitikot ja armeijan johto rikastuvat. Raha on usein syy siihen, miksi sotaa ei haluta lopettaa.

Jo antiikin roomalaiset kysyivät viisaasti: **“Cui bono?” – Kuka hyötyy?** Jos haluat ymmärtää, miksi jokin asia on niin kuin se on, kysy: *kuka hyötyy?* Sodan aiheuttamilla kärsimyksillä ja ihmishenkien menetyksillä ei tunnu olevan mitään väliä.

Jos YK marssisi Filippiineillä ongelma-alueiden läpi USA:n ja muiden maiden armeijoista kootun suuren joukon kanssa, sotiminen loppuisi lyhyeen. Sen jälkeen YK:n rauhanturvajoukot jäisivät ylläpitämään rauhaa yhdessä Filippiinien armeijan ja poliisin kanssa. YK:n joukkojen läsnäolo vähentäisi myös sisällissotien yhteydessä tapahtuvia kostotoimia, raiskauksia, kidutuksia ja siviilien riistoa.

Nigeriassa on taisteltu jo kuusi vuotta: **30 000 ihmistä** on menettänyt henkensä ja **miljoona** on joutunut pakenemaan. Monissa Afrikan maissa tapahtuvat joukkomurhat loppuisivat nopeasti, jos päättäjät niin haluaisivat. On käsittämätöntä, että vielä tällä vuosituhannella sallimme jonkun entisen vapaustaistelijan – nykyisen tyrannin – tappaa omaa kansaansa ilman pelkoa siitä, että hän joutuisi teoistaan vastuuseen.

Jos YK laittaisi muutaman tyrannin ojennukseen, muiden maiden tyrannit muuttaisivat tapansa välittömästi, koska he eivät halua menettää valtaansa. Näin voisimme suhteellisen nopeasti parantaa miljardien kärsivien ihmisten elämää.

Nykyinen hätäapu, jota innolla annamme kriisimaille (usein vai omaatuntoamme helpottaaksemme), auttaa hetkellisesti. Mutta kuten tiedämme, iso osa avusta päätyy sotilaille ja rikollisille. Pahimmillaan autamme juuri niitä tahoja, jotka terrorisoivat kansaa. Samalla tyranneilta säästyvät nekin vähät rahat, jotka heidän muuten olisi pakko käyttää kansan hyväksi.

Lähes kaikilla maapallon mailla olisi varaa ruokkia kansa ja järjestää jonkinlainen suoja asunnoksi. Puute johtuu yleensä siitä, että maan johto on niin ahne ja korruptoitunut, ettei se yksinkertaisesti välitä kansasta.

Monesti myös maanjäristysten, taifuunien ja muiden suurten katastrofien jälkeen maan johto ei pidä huolta kansalaisistaan. Kansalle annetaan aluksi muutama teltta ja vähän ruokaa, ja sen jälkeen se jätetään oman onnensa nojaan. Tulevaisuudessa tällaiset maat pakotettaisiin huolehtimaan omistaan. Tietenkin jos köyhää maata kohtaa esimerkiksi nälänhätä eikä sen hallitus pysty ruokkimaan kansaa, YK tulisi apuun.

Myös suurkatastrofeissa YK voisi ottaa nykyistä suuremman roolin, joka on nyt Punaisella Ristillä ja muilla avustusjärjestöillä. Jos olisi yksi katto-organisaatio, joka koordinoisi avun yhdessä avustusjärjestöjen kanssa, apu menisi perille tehokkaammin ja valvotummin.

Vapaa valinta

Aivan kuten yksilöt ja perheet saavat uskoa haluamiinsa aatteisiin tai uskontoihin ja elää kuten haluavat, useimmissa kulttuureissa perheenjäseniä ei silti saa pitää nälässä, pahoinpidellä, riistää vapautta tai tappaa. Näin pitäisi olla myös **kansojen perheessä**.

Jokainen maa on vapaa valitsemaan oman polkunsä. Jos valtio haluaa olla kommunistinen tai kuningaskunta, se on sen valinta – kunhan ihmisten perusoikeuksia ei rikota.

YK:n tulisi puuttua vain isoimpiin rikkomuksiin, kuten vapauden riistoon, ravinnon puutteeseen, poliittisiin vankileireihin ja muihin vastaaviin perusoikeuksien loukkauksiin. YK:n oikeudet ja maapallon kansalaisten perusarvot pitäisi listata tarkasti, jotta pelisäännöt ovat selkeät. Näistä ei lipsuttaisi, vaan jokaiseen konfliktiin tartuttaisiin nopeasti.

Maailmanvaltiäs?

Yksi mahdollinen pelko tässä mallissa on se, että YK:n johto yrittäisi kaapata vallan itselleen. Tämä pelko on kuitenkin hallittavissa: YK:n sisälle voidaan luoda useita mekanismeja, joilla estetään yhden ryhmän vallankaappausyritykset.

YK:n puuttuminen konflikteluihin vaatisi aina äänestyksen, jossa kaikki jäsenvaltiot äänestäisivät. Jos yksinkertainen enemmistö puoltaa konfliktiin puuttumista, siihen puututaan. Enää ei olisi muutaman valtion suljettuja päätöksentekoryhmiä, tai veto-oikeutta, vaan kaikki jäsenvaltiot osallistuisivat päätöksiin. Lyhyessä ajassa päättäjät oivaltaisivat, että suojeluvastuu on välttämätön osa rauhaa – ja että rauha ja vapaus luovat menestystä ja hyvinvointia koko maapallolle.

YK:n turvallisuusneuvostossa on nykyisin 15 jäsenmaata: viisi pysyvää ja kymmenen vaihtuvaa. Veto-oikeus päätöslauselmiin on ainoastaan pysyvillä jäsenillä, jotka ovat toisen maailmansodan voittajamaat: USA, Venäjä, Kiina, Ranska ja Iso-Britannia. Neuvosto päättää toimista rauhaa uhkaavien tilanteiden ratkaisemiseksi.

Ongelma on se, että veto-oikeus tekee järjestelmästä vinoutuneen. Maita, joilla on veto, on vaikea saada kuriin, koska ne voivat käyttää veto-oikeuttaan myös omaksi hyödykseen. Ukrainan tilanteessa Venäjä käytti veto-oikeutta, ja Venäjä esti veto-oikeudellaan myös ehdotuksen, että kansainvälinen tuomioistuin olisi selvittänyt, ketkä ampuivat alas Itä-Ukrainassa lentäneen Malaysia Airlinesin matkustajakoneen.

Suurvallat ovat rakentaneet säännöt niin, etteivät ne käytännössä koske heitä itseään – mutta muiden maiden pitää totella. On aika tuoda tasa-arvo ja järki myös YK:n toimintaan.

Kaikki vippaskonstit ja äänien ostaminen pitäisi tehdä laittomaksi YK:ssa. Esimerkiksi Japani on ostanut pienten saarivaltioiden ääniä lupaamalla ulkomaanapua, jotta valaiden metsästys sallittaisiin. Isot valtiot uhkaavat lopettaa avun tai painostavat muilla keinoilla pieniä valtioita

äänestämään omien etujensa mukaan. Paras tapa ehkäistä tätä on tehdä se laittomaksi ja rangaista siitä. Rangaistus voisi olla esimerkiksi määräaikainen äänestyskielto.

Digitaalinen maailmanvaluutta

YK:n ja Maailmanpankin valvonnassa voisi olla myös uusi digitaalinen maailmanvaluutta, joka olisi olemassa vain digitaalisessa muodossa. Se voisi olla esimerkiksi 20–30 suurimman valuutan keskiarvo, jolloin se pysyisi suhteellisen vakaana, vaikka jonkin mukana olevan maan valuutta heilahtelisi.

Ei ole oikein, että USA:n dollarin arvon muutokset vaikuttavat öljyn, metallien, ruuan ja kaikkien muiden raaka-aineiden hintoihin. Yksi vakaa digitaalinen valuutta maailman kaupassa olisi useimmille maille (paitsi ehkä USA:lle) erittäin hyvä asia: se olisi oikeudenmukaisempi ja lisäisi vakautta teollisuudelle, kaupalle ja valuuttamarkkinoille. Nyt monien valuuttojen välillä käydään käytännössä valuuttasotaa, jossa kukaan ei lopulta voita. Maailma kaipaa vakautta, ei jatkuvaa epätietoisuutta.

Tähän lisäys 2026, tämä toimisi vain, jos voisimme taata, ettei YK tai mikään valtio voisi käyttää tätä dataa kansalaisia vastaan. Vain YK:lla olisi mahdollisuus nähdä ja antaa tätä dataa jollekin maalle, miten paljon joku henkilö käyttää valuuttaa ja sekin vain siinä tapauksessa, jos on kyse selvästä rikoksesta.

USA ja maailmanpoliisin rooli

Vaikka USA:ta moititaan usein maailmanpoliisin roolin omimisesta ja sekaantumisesta selkkauksiin, on syytä myös kiitokseen. USA on omalla tavallaan estänyt monia terrori- ja sotilaallisia katastrofeja. Se on uhrannut rahaa, kalustoa ja ihmishenkiä pitääkseen maailman edes jollain tasolla kasassa – enemmän kuin mikään muu maa. Kiina ja Venäjä ovat voineet kasvattaa talouttaan, kun USA on sotinut myös heidän turvallisuutensa puolesta.

Jos USA olisi ollut täysin itsekäs ja turvannut vain omat rajansa, mikä muu maa olisi kyennyt estämään esimerkiksi monien aggressiivisten hallintojen uhittelun tai estämään äärijärjestöjen leviämistä? Jopa Balkanin sota loppui vasta, kun USA puuttui siihen riittävän kovalla voimalla.

Mutta oli miten oli: nyt on aika luoda uusi, järkevämpi systeemi – **neutraali** ja sellainen, josta kaikki maailman valtiot ovat vastuussa myös taloudellisesti.

Kansainvälinen oikeus

Myös kansainvälisen oikeuden valtaa pitäisi vahvistaa. Tyranniin nopeampi tuomitseminen lisäisi YK:n uskottavuutta. YK ja kansainvälinen oikeus voisivat ratkaista yhdessä myös maiden

väliset rajakiistat ja kiistat siitä, kenelle tietyt alueet ja saaret kuuluvat. Näin vältettäisiin monia turhia kahakoita ja sotia.

Sissejä, vapaustaistelijoja ja vallankaappauksia ei enää hyväksyttäisi ”normaalina”, vaan riidat vietäisiin kansainväliseen oikeuteen. Jos uskonnollista ryhmää sorretaan tai etninen ryhmä vaatii itsenäisyyttä, asia käsiteltäisiin oikeudessa – eikä aseilla.

Meillä on jo kansainvälinen oikeusjärjestelmä, mutta sillä ei ole riittävä valtaa suvereenien valtioiden sisäisiin asioihin. Sen valtuuksia pitäisi vahvistaa ja yhteistyötä YK:n kanssa lisätä, jotta nämä kaksi voisivat yhdessä puuttua ongelmiin tehokkaasti.

Maailmanrauha on mahdollinen

Lisäämällä YK:n ja kansainvälisen oikeuden valtaa voisimme poistaa maapallolta sotia, nälänhätää, riistoa ja epäoikeudenmukaisuutta. Koko maailma olisi turvallisempi ja onnellisempi. Kaiken tämän seurauksena maailman ”energiataso” nousisi ja se sysäisi maapallon uuteen, myönteiseen aikakauteen – vapauden, terveen menestyksen ja hyvinvoinnin aikaan.

Meillä on kaikki resurssit saavuttaa pysyvä maailmanrauha – **puuttuu vain tahto**. Valtaosa maapallon ihmisistä olisi varmasti valmis kannattamaan tällaista ohjelmaa, mutta ovatko suurvaltojen johtajat? Jos eivät, seuraavissa vaaleissa kannattaa äänestää johtoon sellaisia ihmisiä, jotka ovat valmiita muutokseen.

Mutta YK:ssa on myös paljon turhaa, korruptiota, puolueellisuutta, jne., joten se pitäisi ensin puhdistaa kaikesta tästä ja luoda uusi uljas YK, joka on todellinen tiikeri hampaineen.

Maa ja vaalit kerrallaan me maapallon kansalaiset voimme vaikuttaa suuntaan. Maapallo on meidän. On aika ottaa vastuu maailmasta – ennen kuin on liian myöhäistä.

UAD-malli.org